

[Finansministeren.]

mange Penge ind til de her angivne Formaal er der i Forslagets Afsnit B foreslaaet en Tillægsskat paa Indtægter over 10 000 Kr. Skatten vil være at paaligne med fra 5 til 10 pCt. af den Del af Indkomsten, der ligger over 10 000 Kr., hvorefter en Mand med 15 000 Kr. i skattepligtig Indkomst vil komme til at udrede 250 Kr. aarlig i hvert af de 2 Aar; er Indtægten højere, vil dette Beløb naturligvis stige i Forhold dertil. For Selskabers Vedkommende beskattes den Del af Indkomsten, der ligger over 4 pCt. af den indbetalte Kapital, med fra 1 til 7 pCt.

Der skal selvfølgelig ikke svares baade Merindkomstskat og Tillægsskat. Den Skatteyder, der paalignes Merindkomstskat og Tillægsskat, vil kun komme til at udrede den ene af disse Skatter, og det vil da være ganske naturligt, at han kommer til at betale den Skat, der indbringer det største Beløb.

Merindkomstskatten og Tillægsskatten anslaaes tilsammen at ville indbringe 25 Mill. Kr. aarlig i hvert af de 2 nævnte Skatteaar.

Naar det har været nødvendigt at fremsætte Forslag om denne ekstraordinære Beskatning, skyldes det dels det Lovforslag, som den ærede Landbrugsminister har forelagt angaaende Rentetilskud til Landbrugserhvervet, dels de Forslag, der har været fremme om Hjælp til de arbejdsløse og om Tilskud til Kommunerne. Det af Landbrugsministeren forelagte Forslag vil, som af Landbrugsministeren nævnt, antagelig komme til at koste ca. 30 Mill. Kr. i Løbet af to Aar, men, ingen kan nøjagtigt opgive dette Beløb, og det kan meget vel, hvis Loven kommer til at virke efter sin Hensigt, blive betydeligt mere. Da det her foreliggende Lovforslag blev fremsat i Folketinget, forelaa der i Rigsdagen Forslag om Bevilling af betydelige Beløb til Hjælp til de arbejdsløse, og selv om det nu ikke er lykkedes at gennemføre Forslaget om denne ekstraordinære Hjælp, vil der fremdeles være Trang til Hjelpeforanstaltninger for de arbejdsløse, baade i indeværende Aar og i det kommende Aar. Ogsaa af den Grund vil det være paa-kraevet at fremskaffe Midler. Endvidere ligger der her i Tinget et af Folketinget vedtaget Lovforslag om Hjælp til Kommunerne, som, hvis det tiltrædes af Landstinget, vil medføre en Udgift af 6½ Mill. Kr. Der vil derfor blive god Anvendelse for den her foreslaaede Indkomstskat, og

jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Jøsen Christensen: Naar der skal tages Stilling til et Forslag, der omfatter saa stor en Del af det enkelte Erhvervs Udøvere, som Forslag til Lov om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld gør, saa forekommer det mig, at Rigsdagens Medlemmer maa spørge sig selv, om en saadan Lov nu ogsaa dækker Tidens Krav, og om den er i Overensstemmelse med det, der tjener det Erhvervs Udøvere, som der lovgives for, og deres Fremtidsmuligheder paa en sund og god Maade.

Afsnit I i det foreliggende Lovforslag er efter min Mening kommet lovlig sent til Verden til, at det har sin forsvarlige Baggrund i Nutidens og — forhaabentlig — Fremtidens Erhvervsvilkaar for dansk Landbrug. Landbrugets Indtægtsmuligheder har jo været saa langt nede i de senere Aar, som det ogsaa er blevet nævnt af den højt-ærede Landbrugsminister — først og fremmest grundet paa svigtende Afsætningsmuligheder udadtil —, at mange Foranstaltninger har maattet træffes, for at Landbrugerne kunde komme igennem disse Vanskeligheder.

Jeg skal ikke fordybe mig i alle de mange Love, som har taget Sigte paa at afbøde Krisens værste Følger og paa at afstive Landbrugets svigtende Indtægtsmuligheder — det sidste dog efter en meget beskeden Maalestok. Alle har vel været enige om, at en Lovgivning af denne Karakter ikke kan og ikke bør blive af varig Natur. Krisetiden, der endnu ikke er overstaaet, men dog i nogen Grad paa Retur, takket være en genvunden bedre Samhandel med de naturlige Aftagere af vore Landbrugsprodukter, har bl. a. haft den Virkning, at dansk Landboudom dels frivilligt, dels tvunget af de daarlige Erhvervsvilkaar for Landbruget har holdt sig tilbage fra at melde sig som Købere af Landbrugsejendomme. For en stor Del har de ogsaa holdt sig tilbage fra at fremsætte Ønske om at overtage nye Brug. Denne Tilbageholdenhed fra Ungdommens Side er i Dag ved at slaa over i sin Modsætning paa en meget iøjnefaldende Maade, hvilket i og for sig er ganske naturligt efter den Stagnation, der har været i Ejerskifteforholdet i de sidste 5—6 Aar. Men den opsparede Trang fra dansk Landboudoms Side til at stifte egne Hjem giver sig desværre Udslag i stigende Ejendomspriser, en Stigning, som enhver, der følger med i